

Dolazi Korizma 2015.

1. Mirjam – važna Mojsijeva sestra

Izl 15 ²⁰Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući. ²¹Mirjam je začinjala pjesmu: »Zapjevajte Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.«

Br 12,1 A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu Kušanku. ²»Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?« – rekoše mu. »Zar i nama nije govorio?« Jahve to ču. ³Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji. ⁴I odmah reče Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjam: »Vas se troje pojavite u Šatoru sastanka.«

Mih 6,4 ...poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjam.

Mirjam se kao važna biblijska žena pojavljuje uz središnji događaj prelaska preko Crvenoga mora – koji je zaštitni znak Izlaska i starozavjetna slika Otkupljenja – i prva nosi časni naslov *proročice*. Svojom pjesmom potvrđuje Božju uzvišenost i prepoznaje veliko spasonosno djelo. *Odgovara* na pjesmu Mojsijevu, a svoju ulogu pokazuje time što sve žene *idu za njom* i što individualnu hvalu *širi* na cijelu zajednicu i pretvara je u *poziv*. Pobunu koju s Aronom diže zaustavlja sam Gospodin, ističući pritom proročku čast koja i njoj pripada. Naknadna ukupna procjena stavlja je na istu razinu s velikim Mojsijem.

Pitanja za osobno razmišljanje i molitvu:

Postoji li središnji događaj spasenja u mojem životu?

U čemu predvodim druge?

Kako ja dolazim u sukobe?

2. Velika Tobitova molitva

Tob 13,1 Tobit potom napisa molitvu u radosti i reče: ²»Blagoslovljen Bog, koji živi uvijek, i njegovo kraljevstvo!

Jer on kažnjava i prašta,
dovodi u podzemlje i odande izvodi,
i nema toga tko bi izmakao njegovoj ruci.

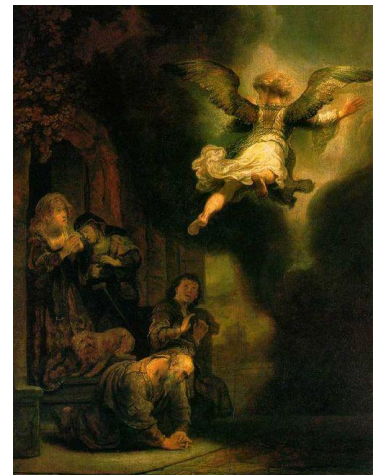
³Hvalite ga, sinovi Izraelovi, pred poganima,
jer vas je on među njih rasuo.

⁴Objavljujte njegovu veličinu
uzdižući ga nad sve živo,
jer on je naš Gospod i Bog,
on je naš otac za sve vjekove.

⁵On nas kažnjava
zbog naših zlih
djela,

ali će se opet
smilovati na nas
i sabrati nas iz svih naroda
među koje smo razasuti.

⁶Obratite se k njemu svim srcem svojim
i svom dušom svojom
da činite pred njim istinu,
i on će se okrenuti k vama,
i neće skrivati lica svoga od vas.

Prije Korizme u Tobitovoj se molitvi ističe drevni biblijski pogled na "dvostruko obraćenje". On poziva "obratite se" i najavljuje da će se Bog okrenuti k nama, upozoravajući na izvorni smisao riječi koja znači "okrenuti se, vratiti se". Molitva opisuje: "obratiti se" znači obratiti se nekome i to cjelovito, s ljubavlju mu okrenuti svoje lice. Tobit, vjernik u progonstvu, koji se zbog nesreće i

Dolazi Korizma 2015.

bolesti spremao na smrt, doživio je da ga sin uz anđeosku pomoć čudesno izliječi. Blagoslov na početku potvrđuje izvrsnu odliku koju čovjek ima kao *slika Božja*. Iznimna je snaga Tobitove molitve što se ne ustručava prepoznati Božju kaznu. U izgonu vidi Božju ruku: "on nas je razasuo" – veli, i u tome poziva na hvalu. Premda je krepostan, on kao posrednik preuzima na sebe krivicu, gledajući posljedice "naših zlih djela". Osobita se ljepota krije u slici o Bogu koja će biti početak Gospodnje molitve. Tobit Boga naziva "otac naš". Vrhunac je njegove teologije u misli koju doslovce preuzima od Ane, majke Samuelove (1 Sam 2,6), govoreći da Bog dovodi u Podzemlje i odande izvodi. Tako izravno naviješta snagu uskrsnuća.

Pitanja: *Gdje je meni potrebno obraćenje?*

Što ja osjećam kao Božju kaznu?

Kojim imenom ja zovem Gospodina?

3. Kristov otvoreni susret s Protivnikom

Mt 4,1 Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša. ²I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

³Tada mu pristupi napasnik i reče: »Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.« ⁴A on odgovori: »Pisano je: *Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.*«

⁵Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama ⁶i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: *Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.*« ⁷Isus mu kaza: »Pisano je također: *Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!*«

⁸Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu ⁹pa mu reče: »Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.« ¹⁰Tada mu reče

Isus: »Odlazi, Sotono! Ta pisano je: *Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!*« ¹¹Tada ga pusti đavao.

Korizma slijedi Isusov primjer četrdeset dana posta kojima u Bibliji prethodi važan Mojsijev i Ilijin post. Prema evanđelju pun je rok istekao pa tek onda slijedi *glad* koju napasnik želi zlobno iskoristiti, propisujući pritom Kristu *što će reći*. Poziv na skok sa zgrade potiče na samoubilački čin, a sva laž nazire se u zamišljenu položaju s kojeg se vidi cijeli svijet. Slično suvremenu osjećaju s internetom i virtualnom realnošću, napasnik stvara privid i laže da sve njemu pripada. Uostalom Isus je pokazao da ga zanima *kraljevstvo Božje*, a ne kraljevstva svijeta. U sva tri slučaja Isus se brani *riječima Pisma* i to uspješno jer je s time napast gotova. Kad se pak i Sotona svetogrdno posluži Pismom, Gospodin će prema Lukinu izvještaju upozoriti na *živu riječ*, ali i u samom sotonskom citatu otkriva se promašenost zloporabe Pisma jer psalam ne govori ni o kakvu skoku s visine, nego o hodu po zemlji. Za razliku od skrivanja u liku zmije na početku Biblije i nedostupnosti izazivača kod Joba, Isus se mora izravno suočiti s napasnikom, ali upravo će otvoreno imenovanje dovršiti đavolji napad. Osobita se kušnja skriva u dvostrukom stavljanju u pitanje *Kristova identiteta* ("ako si Sin...") koji je prethodno Otac proglasio i potvrdio.

Pitanja: *Kakvo mjesto ima Sveto pismo u mojem životu?*

Kakve kušnje i sotonske prijevare ja doživljavam?

Na čemu se zasniva moj osjećaj vlastite vrijednosti?